

Souhrn

Ve své bakalářské práci jsem si stanovila za cíl provést analýzu vývoje problematiky územního plánování z pohledu orgánu ochrany veřejného zdraví.

Považovala jsem za důležité upozornit na právně daný rozdílný přístup k vymezení oblastí „dozoru“, kdy právní předpisy na úseku ochrany zdraví platné před rokem 2000 upravovaly konkrétní oblasti dozoru, na rozdíl od zákona č. 258/2000 Sb. platného v současné době, který vymezuje oblast hodnocení zdravotních rizik.

Část práce jsem zaměřila na vysvětlení souvislostí mezi vyhodnocováním vlivů na udržitelný rozvoj území, posuzováním vlivů na životní prostředí a hodnocením vlivů na veřejné zdraví, což jsou principy, na základě nichž musí být přistupováno k územnímu plánování.

Současná právní úprava provedená stavebním zákonem spolu s principem hodnocení zdravotních rizik (a související hodnocení vlivů na veřejné zdraví) zajišťuje důslednou ochranu veřejných zájmů v rámci územního plánování, které ve svém důsledku představuje činnost a opatření k vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

Přístup orgánů ochrany veřejného zdraví při uplatňování stanovisek a vyjádření v oblasti územního plánování není omezen tím, že zákon č. 258/2000 Sb. nekonkretizuje oblasti veřejného zájmu v oblasti územního plánování (tak jako dřívější právní úpravy), ale naopak je posílen tím, že orgány ochrany veřejného zdraví sledují vlivy na lidské zdraví i v průběhu uplatňování územně plánovacích dokumentací.

Odkaz na konkrétní paragrafové znění jsem především u aktuálně platných právních předpisů omezila na nezbytné minimum a to proto, že právní předpisy jsou podrobovány častým aktualizacím i při zachování „principiálně shodných“ postupů.

V závěrečné části jsem uvedla konkrétní příklad jedné z fází pořizování územně plánovací dokumentace, a to základní informace o pořizování zásadního strategického dokumentu Jihomoravského kraje, tj. Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje.